

Arrest

nr. 99 606 van 22 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 3 september 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 augustus 2012 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2012 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 24 oktober 2012.

Gelet op de beschikking van 21 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2012.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat B. VANMARCKE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad wijst op het volgende:

Op 20 augustus 2012 wordt de verzoekende partij, van Guineese nationaliteit, naar aanleiding van een administratieve controle aangetroffen in illegaal verblijf.

De verzoekende partij wordt overgebracht naar het gesloten Centrum voor Illegalen te Merksplas.

Op 20 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit bevel wordt op diezelfde dag aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Dit bevel is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie (naam en functie van de validerende ambtenaar) (1) (2)

wordt aan de persoon die verklaart zich D., M.(...) te noemen, geboren te ? op (...)1988, en welke verklaart van Guinese nationaliteit te zijn,

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten:

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië⁽³⁾, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven⁽⁴⁾.

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;
- artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

REDEN VAN DE BESLISSING

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument. Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Denemarken, Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Zweden en Zwitserland, om de volgende reden:

Betrokkene kan met zijn/haar eigen middelen niet wettelijk vertrekken.

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden;

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem/haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Gezien betrokkene verblijft in België zonder gekend adres — een aanduiding van een verplichte verblijfplaats niet kan uitgevoerd worden — is het derhalve noodzakelijk hem op te sluiten ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken.

• In uitvoering van artikel 74/11, §1, tweede lid, van de wet van 15 december van 1980, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 3 jaar omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;
- 2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden en er is een risico op onderduiken.”

Op 30 augustus 2012 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in. De verzoekende partij verklaart België te zijn binnengekomen op 19 augustus 2012.

Middels consultatie van de Eurodac-databank blijkt uit de vergelijking van de vingerafdrukken dat de verzoekende partij reeds op 27 november 2008 werd geregistreerd in Frankfurt am Main, te Duitsland.

Op 4 september 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding ten aanzien van de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op diezelfde dag wordt tevens een beslissing genomen tot vasthouding op een welbepaalde plaats (bijlage 39bis).

Op 7 september 2012 richten de Belgische autoriteiten een terugnameverzoek aan de Duitse autoriteiten in toepassing van artikel 16.1.c van de Europese Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003, tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielerzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna verkort: Dublin-II-Verordening).

Op 11 september 2012 stellen de Duitse autoriteiten niet verantwoordelijk te zijn voor de behandeling van de asielaanvraag van de verzoekende partij. Zij geven aan dat de asielaanvraag van de verzoekende partij op 1 december 2008 werd geweigerd en dat de verzoekende partij op 19 december 2008 naar Oekraïne werd gevlogen.

Op 28 september 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij de verzoekende partij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Op 15 oktober 2012 stelt de verzoekende partij tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). De Raad erkent de verzoekende partij als vluchteling bij arrest nr. 90 894 van 31 oktober 2012.

Op 30 oktober 2012 stelt de verzoekende partij, middels een andere raadsman, bij de Raad nogmaals beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2012. De Raad verwerpt dit beroep bij arrest nr. 91 471 van 13 november 2012 daar de verzoekende partij niet is verschenen noch werd vertegenwoordigd ter terechtzitting.

2. Er dient op gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet middels een beschikking aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter zich steunt om vast te stellen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt in de beschikking van 22 oktober 2012 met betrekking tot het door de verzoekende partij ontwikkelde middel als grond tot verwerping van het beroep het volgende gesteld:

“De verzoekende partij kan niet dienstig de schending aanvoeren van de artikelen 48/3 en 49 van de wet van 15 december 1980, daar deze geen betrekking op de bestreden beslissing hebben.

De Raad heeft geen rechtsmacht, in zoverre het beroep is gericht tegen de beslissing tot vrijheidsberoving. Tegen deze beslissing staat een rechtsmiddel open bij een ander rechtscollege.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 24 oktober 2012 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in, waarin zij niet slechts vraagt gehoord te worden, maar tevens de redenen uiteenzet waarom zij wenst gehoord te worden. Gelet op het bovenstaande kan met deze schriftelijk aangevoerde redenen echter geen rekening gehouden worden.

Ter terechtzitting van 12 december 2012, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 22 oktober 2012 opgenomen grond, stelt zij slechts te volharden en beperkt zij zich ertoe erop te wijzen dat de vluchtelingenprocedure nog lopende was en derhalve van mening te zijn dat het bevel om het grondgebied te verlaten te snel werd gegeven.

De verwerende partij stelt zich aan te sluiten bij de inhoud van de beschikking van 22 oktober 2012.

3. Gelet op hoger vermelde feitelijke voorgaanden stelt de Raad vast dat de verzoekende partij inmiddels, overeenkomstig artikel 49, § 1, 5° van de vreemdelingenwet als vluchteling in de zin van deze wet wordt beschouwd en tot verblijf in België wordt toegelaten ingevolge het arrest van deze Raad nr. 90 894 van 31 oktober 2012.

Evenwel, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St.* Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037).

Bovendien dient erop gewezen te worden dat het actueel karakter van het belang inhoudt dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep (*cf.* RvS 16 januari 2006, nr. 153 761).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Teneinde de partijen toe te laten zich uit spreken over de vraag naar het actueel belang bij voorliggend geschil en in het belang van de goede rechtsbedeling, wordt de behandeling van de zaak te dien einde terug verwezen naar de algemene rol .

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS